

Bagdy Emőke professor emeritus (KRE BTK) nekrológja

EMLÉKEZZÜNK!

Buda Béla (1939-2013)

Buda Béla meghalt. Három szó, amely a végzetet hordozza. Alig hihető, hogy nincs többé jelen abban a magyar közéletben, amelynek nagyhatású és erőteljes szellemi kisugárzású résztvevője volt. Halálának tudata sokkoló hatású mindannyiunk számára, akik tiszteltük és szerettük őt.

Amint ez már ismeretes, az Emberi Erőforrások Minisztériuma saját halottjának tekinti, de ekképp gyászolja Őt a Károli Gáspár Református Egyetem is. Buda Béla alapította meg a KRE Bölcsészettudományi Karán a Kommunikáció Tanszéket. Nem kétséges, hogy polihisztóriai lényének magyában, munkásságának fókuszában a kommunikáció állt.

Négy éve köszöntötte a magyar szakmai élet és egyetemi világ Buda Bélát a hetvenedik megállóban, azt kívánva, hogy a nyolcvanadik kerek évfordulót is alkotó produktivitásának teljességében élje meg. Most pedig búcsúznunk kell Tőle, nincs többé közöttünk. Olyan ember távozott, aki a szellem szabadságát mindennél előbbre valónak tartotta, megvesztegethetetlenül autonóm volt.

A sokkoló hír bénító hatása alól alig szabadulhatunk. Nagy formátumú személyiségének és alkotó életútjának méltatása a friss gyászban még aligha lehetséges. Csak felvillantani tudjuk lényének értékeit. Reneszánsz sokoldalúságú személyisége a tudománytörténet, kommunikáció, nyelvészet, antropológia, szociológia, addiktológia, szexológia, szuicidológia, pszichiátria, pszichológia, mentálhigiéné és pszichoterápia területein egyaránt otthonos volt. Nyelvzseni is volt, mindent eredetiben olvasott. Páratlanul impozáns teljesítménye, mintaadó moralitása, szakmaetikai magatartása, intellektuális tevékenysége különös szellemi magaslatra emelte őt. Kapcsolatépítő gyakorlatának jellegzetessége mások segítségével jutott kifejezésre. Mindenütt jelen volt a magyar szellemi életben.

Munkássága a pszichiáter, pszichoterapeuta, addiktológus, kommunikációkutató, szakíró és szaklapszerkesztő hivatásterületek mindegyikén különleges értékű. Szellemi zászlóvivő, élenjáró volt, akár követték, akár akadályokkal kellett megküzdenie. Mintegy huszonöt nemzetközi szakmai társaságban képviselte hazánkat tisztségviselőként. Hűsz külföldi szakfolyóiratnak volt szerkesztőbizottsági tagja, öt magyar szakmai testületet szolgált elnökként. 1992-től vezető állásokat töltött be a pszichiátria, testnevelés és sportegészségügy, nemzeti egészségvédelem, személyközi kommunikáció, magatartástudomány, nemzeti drogmegelőzés és addiktológia területein. 1993-tól tanított a felsőoktatásban több nyelven. Publikációs tevékenysége felülmúlhatatlanul gazdag. Könyvek, tanulmányok sokasága jellemzi alkotó munkáját. Amivel foglalkozott, abban élenjáró volt, legelső az elsők között is. Nem kereste a világ tetszését, kerülte az ünneplést, askétikus fegyelmű életvezetésében azt a tudományt szolgálta, amelyben hitt, s amelynek nemzetközi nagykövete volt. Életének értelme a küldetés teljesítése volt. „De semmivel sem gondolok, még az életem sem drága nékem, csakhogy elvégezhessem a futásomat örömmel” - üzenheti immár Pál Apostol szavaival nekünk, itt maradóknak. (Ap. Csel. 20:24).

Küldeteses, beteljesített életén Isten áldása volt, ez kísérje azt az útját is, amelyen már nem tudjuk őt tovább követni!